

Büyüklerin  n ne Ge memeli!

Yazar Ali Kara

Pazartesi, 18 Ağustos 2008 13:52 - Son Güncelleme Pazartesi, 18 Ağustos 2008 13:53

Bir gün sabah namazının peşinde İsmaila a Camii  erifinde hatmi hoca yapılımtı. Zikirten sonra Efendi Hazretleri duasını yaptı ve bazı ihvana günlük olaylardan sordu. Haberleri takip eden bir mühendis karde imiz vardı, bazı açıklamalar yaptı.

Efendi Hazretleri k.s. biraz daha malumat dinlemek istiyordu. Vakit biraz daha uzayınca, medreselerine gidecek olan hoca efendilerden biri rahatsızlık duymaya ba ladı, ama belli de edemiyordu. Biraz daha konuşmalar uzayınca o hoca efendi s ze karı ıp, derse yeti eceklerinden bahsetti ve manevi yolda dikkat edilmesi lazım gelen bir edebi unuttu.

Efendi Hazretleri hemen sözü ba layıp duayı tamamladı, ama o hoca efendiyi büyük bir tela  kaplamı tı. Kürsüye çıkıp yaptığı için uygun olmadığına dair ilgili ayetleri okudu. (Hucurat suresinden)

"Allah ve Resulünün önüne geçmeyin.... yoksa amelleriniz farkında olmadan silinir..."

mealindeki ayetleri bir yandan okuyor, bir yandan da göz ya larını tutamıyordu. A layarak Efendi hazretlerinden özür diliyor, affedilmesi için ricalarda bulunuyordu. Hepimiz çok müteessir olduk ve korkmu tuk.

Efendi Hazretleri k.s. her zamanki gibi tebessümle,

-tamam, haklısınız, ben unuttum, sözü uzattım-

gibi sözlerle mesuliyyeti kendinde buluyor ve hoca efendiye teskin ediyordu. Epey bir u ra tan sonra hoca efendi rahatladı ve Mektubattan bir miktar okuyarak sohbetini tamamladı.

Gerçekten insan, nerde olursa olsun, edebini muhafaza etmeli, büyüklerin önüne geçmemelidir, aksi halde Allahu teala katında makbul olmaz.